

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж гп 2/2021
20.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Нермин Ајдиновић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 Ст 232/14 од 25.02.2021. године, донео је дана 20.04.2021. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 Ст 232/14 од 25.02.2021. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 Ст 232/14 од 25.02.2021. године одбачен је као недозвољен предлог од 23.09.2020. године, за понављање поступка који се пред Привредним апелационим судом водио под бројем Р4 Ст 232/14.

Против наведеног решења предлагач је благовремено уложио жалбу због битне повреде одредаба Закона о парничном поступку и погрешне примене одредаба Закона о уређењу судова, са предлогом да се ожалбено решење укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Испитујући побијано решење Врховни касациони суд је одлучио да жалба није основана. О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом.

Из стања из списка произлази да је поступак који се водио пред Привредним апелационим судом под бројем Р4 Ст 232/14 окончан решењем од 05.03.2015. године. Исто решење потврђено је од стране Врховног касационог суда решењем Рж гп 141/15 од 21.05.2015. године. Предлагач је дана 23.09.2020. године поднео предлог за понављање поступка. Поступајући по наведеном предлогу Привредни апелациони суд је нашао да је исти недозвољен, јер у поступку за заштиту права на суђење у разумном року у складу са одредбама Закона о уређењу судова нису дозвољена ванредна правна средства.

Ценећи жалбене разлоге, Врховни касациони суд налази да у доношењу ожалбеног решења није учињена битна повреда одредаба поступка Закона о ванпарничном поступку из члана 27. нити је дошло до погрешне примене одредаба Закона о уређењу судова.

Предметни поступак је вођен према одредбама Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08, 104/09, 101/10, 31/11 и др. 101/11 и 101/13), па се на решење по поднетом предлогу имају применити одредбе наведеног Закона, сагласно члану 34. Закона о заштити права на суђење у разумном року, како правилно закључује Привредни апелациони суд. Према члану 8а став 1. Закона о уређењу судова предвиђено је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а према члану 8б став 3. овог Закона против решења о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року може се поднети жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана.

Надлежност Врховног касационог суда одређена је чланом 30. став 1. истог Закона, тако што је предвиђено да овај суд одлучује о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије и у другим стварима одређеним Законом. Имајући у виду цитиране одредбе Закона које не предвиђају предлог за понављање поступка као ванредно правно средство које се може изјавити против одлука којима је одлучено о захтевима за заштиту права на суђење у разумном року, правилно је Привредни апелациони суд одбацио наведени предлог као недозвољен. Закон о уређењу судова као и Закон о заштити права на суђење у разумном року не предвиђа могућност улагања ванредних правних средстава. Неосновано се у жалби жалилац позива на сходну примену Закона о ванпарничном поступку у погледу права на ванредна правна средства, с обзиром на природу поступка за заштиту права на суђење у разумном року, као и на чињеницу да се у овом поступку не одлучује о правним стварима прописаним чланом 1. Закона о ванпарничном поступку, како правилно закључује Привредни апелациони суд.

С у д и ј а,
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић